

הלפיך התפוצץ, היונים פרחו, הצועדים המכביה

הזמנות אליו. רק לאברהם שניאור התירו הכדורסלנים להשתתף במצעד, בנושא הי דגל הישראלי. רואי השתורות, אשר למרות נבואותיהם הקודרות, באו לחזות בטקס הפתיחה, קרנו מרוב אושר: "תאו", אמרו, "יש פחית אנשים מאשר במשחק הכדורגל בין רוסיה לישראל."

אולם ברגע בו הריעה החצוצרה לכבוד עלייתו של נשיא המדינה למגרש, ברגע בו החלו המשלחות לצעוד בסך במדעים הססגוניים, ברור היה כי רואי השתורות טעו.

★★★

ט קם הפתיחה לא היה אמנם מבריק וחד, לא חסרו בו התקלות השיגור תיית האופייניות לטקסים בארץ, כמו שי דור קריין שהפסיק שירת מקהלה. לא חסרה גם התקלה האולימפית המסורתית, כי אשר ניסה רץ-למיד-מוריעין אתלט אריה נחה (קליינשטוב) להדליק את נר-התמיד של המכביה, וזה התפוצץ במפץ אדיר וכמעט

את תחיה מכביה בלי ספורט! קב"עו קטני-אמונה. מפעל שלא מעניין איש, הסבירו הציניקנים המובהקים. סתם נבנו כספים ללא תועלת, אברו אחרים. ואמנם, שעה קלה לפני הפתיחה התגיגית של המכביה החמישית, קשה היה להרגיש את המכביה ברחוב. האיש ברחוב לא נתן קף באותה התרגשות כבמכביות הקודמות. קמעט לכולם היו טענות נגד המכביה. "למה הבטיחו שיביאו כוכבים ולא הביאו?" שאלו מעריצי הכוכבים. "מדוע בנו את כפר המכביה בפינה כה גידחת ולא על שפת הים?" התענינו העתונאים. "מדוע כל כך חם כאן?" שאלו הספורטאים מחמש היבשות. הגדיל לעשות מכולם אותו עתור נאי, שבמאמר ארוך שאל את השאלה: בש"כיל מה בכלל לעסוק בספורט? למה צריכים לקפוץ יותר גבוה ולרוץ יותר מהר? אפילו לספורטאים הישראליים היו טענות. אנשי הנבחרת הישראלית לכדורסל החרימו את הטכס, משום שלדעתם לא קיבלו די

עונה הולכת - עונה באה מלבוש יוצא - מלבוש נכנס

בעת הוצאת בגדי החורף והכנסת מלבושי הקיץ, נצלי את ההזדמנות לשם חיטוי יסודי של הארונות הריקים.

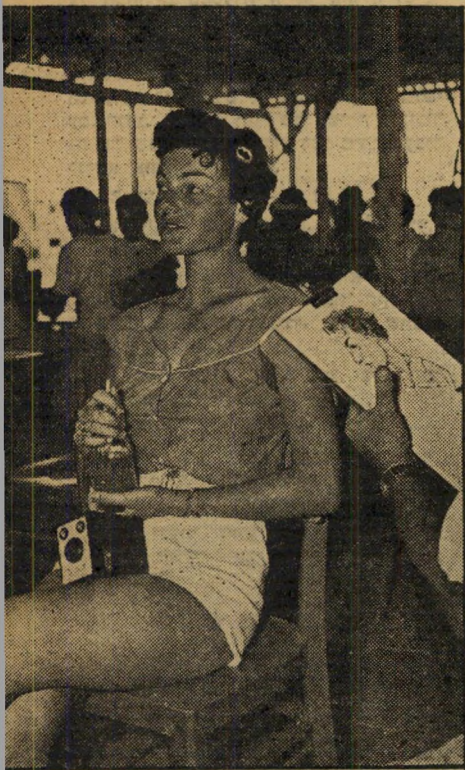
ריסוס יסודי בלינדול משמיד כליל את העש ויתר החרקים.

הזהרו מזיופים וחיקויים

לינדול

תוצרת "שלי"

כמה דמויות מתוך ההמון הססגוני של

סנדרה שור, דרום-אפריקה

טימון קלימצובסקי, פינלנד

"האיש הזה מצייר ממני קריקטורה. שיי חכה עד שיגמור - אני עוד אצייר אותו. אני רק בת 14, למרות שאני נראית יותר מבוגרת. זה הביא לי מספיק צרות. באתי מקייפטאון. זאת הפעם הראשונה שאני נוסעת לחוץ-לארץ. לכן באה האמא שלי איתי. יש לי גם אחות צעירה ממני בשנה, היא ספורטאית יותר טובה ממני. היא משחקת טניס וקוראים לה הייזל. היא לא באה למכביה מפני שעכשיו יש משחקי-אליפות בטניס, באיזור שלנו."

"אמא שלי היתה כאן במכביה השניה, בשנת 1935. היא באה אז עם המשלחת מי גרמניה והצטיינה בריקט דיקסון ובהדפית כדור-ברזל. אני משחקת טניס-שולחן. בהתיחלה שיחקתי טניס. למדתי את זה בקולג' שאני לומדת בו. זה בית-ספר מיוחד לנערות לאו זנוקא יהודיות. אנחנו גרים בוילה על יד העיר ואין לנו חיי-חברה עשירים במיוחד: עושים מסיבות ונפגשים בבתי פרטיים."

"חוקי מזה אני חברה בשני מועדוני ספורט, אחד של יהודים. ישראל מוצאת חן בעיני מאוד. רציתי נורא לפגוש את משה דיין בדרום-אפריקה, אבל כשנסעתי ליוהנסבורג כדי לראות אותו, התברר לי שבא לעירי."

"בפינלנד כבר יורד שלג בזמן הזה ואילו אצלכם - איזה מין חום טרופי! איך אתם יכולים לחיות בחום כזה? איך אתם מעכלים את האוכל שאתם אוכלים? אני כבר קילי קלתי את הקיבה. בעירי עכשיו הקור מתחת לאפס. שם עירי הוא טורקו. זאת עיר לא כל כך גדולה; יש בה 120 אלף אנשים ו-200 יהודים. לפי השם שלי אתם בטח חושבים שאני ממוצא פולני. אבל הסבא של הסבא שלי כבר נולד בפינלנד. אולי לפני אלף שנה חיו אבותי בפינלנד."

"בתחלה רציתי להיות שחיין. בגיל 12 הייתי שוחה די טוב. אבל פעם ראיתי צרפתי אחד עם אפניים. קניתי זוג אפניים, ומאז אני רוכב אפניים. אני ספרינטר במירוצי אפניים למרחקים קצרים - מאה או מאתיים מטר. בפינלנד תפסתי מקום רביעי בתחרות מאתיים מטר."

"הייתי כאן גם במכביה הקודמת. גם בתחילת מבצע סיני באתי לארץ כדי להתגייס, אבל לא לקחו אותי. המדינה שלכם לא מושלמת, אבל מוצאת חן בעיני. מה שלא מצא חן זה שהאנשים מדברים יותר מדי. אבל הנערות שלכם הן יפהפיות. באירופה אי-אפשר למצוא כל כך הרבה בחורות יפות."

הודעה חשובה לקוני מקרטי רדיו "שנידר"

אנו חוזרים ומודיעים ברבים שמקלטי רדיו "שנידר" נמכרים אך ורק על ידי סוכנינו המוסמכים.

בחלונות הראווה שלהם נמצאים שלטים מאושרים.

פרט לזאת יהיה כל מקלט מתוצרת "שנידר" סגור בחותם-עופרת בכדי למנוע טיפול במקלט מצד אנשים בלתי מוסמכים לזאת. אנו אחראים במלואו עבור מקלטינו אך ורק במידה שהם נמכרים על ידי סוכנינו המוסמכים ושעל המקלטים הגיל נמצא חותם עופרת (פלומבה).

רדיו שנידר

הפעלי רדיו קליפר בע"מ